

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **R.H.**, bytem...., zastoupeného JUDr. Petrem Kučerákem, advokátem se sídlem Brno, Štefánikova 61, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím žalovaného ze dne 16.9.2011 č.j. JMK 105360/2011, sp. zn.: S-JMK 105360/2011/OD/Ro bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, sp. zn. ODSČ – 32114/10-Su ze dne 2.6.2011, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce je vinen tím, že dne 21.10.2010 ve 12:15 hod řídil na ulici ... motorové vozidlo tov. zn...., RZ..., přestože nebyl držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění a svým jednáním porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a tím se dopustil přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 33.000,-Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,-Kč.

Žalobce sám v rámci provedeného dokazování v rámci správního řízení potvrdil skutečnost, že předmětného dne uvedené motorové vozidlo v daném místě řídil, nicméně namítal, že tak nečinil jako osoba, která nebyla držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, neboť držitelem potřebného řidičského oprávnění je již řadu let

a skutečnost, že mu toto oprávnění bylo rozhodnutím správního orgánu *odejmuto, mu v předmětném okamžiku nebyla známa*. V rámci provedeného dokazování bylo současně zjištěno, že žalobce měl vědomost o probíhajícím řízení vedeném ve věci jeho osoby Magistrátem města Brna pod č.j. ODSČ – 653/B-08 o námitkách podaných ve smyslu § 123 f) odst. 4 zákona o silničním provozu, jakož i následkem řízení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, vedeném pod č.j. JMK 134767/2009 o odvolání proti rozhodnutí o námitkách, nicméně ve věci byl právně zastoupen na základě plné moci advokátkou JUDr. Lenkou Macholánovou a z její strany nebyl o ukončení zmíněného řízení vyrozuměn. Tato skutečnost byla svědkyní JUDr. Macholánovou potvrzena. Za dané situaci, kdy nebylo žalobci prokázáno zavinění, které je obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku dle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., a to ani ve formě nedbalosti nevědomé, byl správní orgán povinen řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., zastavit. Vzhledem k tomu, že správní orgán rozhodující v I. stupni, této své povinnosti nedostál, naopak žalobce na základě neúplných důkazů uznal viným přestupkem, jak uvedeno výše, podal žalobce dne 22.6.2011 odvolání, kterým napadl nesprávný postup správního orgánu, rozhodujícího v I. stupni, spočívající v nesprávném hodnocení důkazů v předmětném správním řízení provedených, jakož i zmatečnost jeho rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí po stránce zjištění subjektivní stránky přestupkového jednání žalobce. Odvolání žalobce směřovalo do výroku o vině, tedy závazně i do výroku o sankci, na výrok o vině navazujícímu. Žalovaný se jako odvolací správní orgán, jak vyplývá z textu odůvodnění jeho rozhodnutí, s námitkou žalobce o neexistenci důkazů, prokazujících jeho podíl na spáchání projednávaného přestupku formou zavinění, byť ve formě nedbalosti nevědomé, vypořádal pouhým konstatováním, že jelikož žalobce a advokátka, která je v dané chvíli ve věci právně zastupovala, jsou sourozenci, je velmi nepravděpodobné, že by žalobce nebyl o ukončení řízení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, vedeného pod č.j. JMK 134767/2009, informován.

Za dané situace má žalobce za to, že byl výše uvedeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16.9.2011 zkrácen na svých právech, neboť skutková podstata správním orgánem zjištěného přestupku nemá oporu v provedeném dokazování. Domáhal se proto toho, aby soud rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2011 a věc mu vrátil k dalšímu řízení a dále, aby soud zavázal žalobce k povinnosti nahradit mu vzniklé náklady řízení.

V písemném vyjádření v žalobě žalovaný navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že obviněný byl v řízení o námitkách proti záznamu bodů zastoupen advokátkou. Žalovaný je toho názoru, že obviněný měl a mohl vědět, že pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení celkového počtu 12 bodů, *neboť konečné rozhodnutí ve věci (rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 16.12.2009, č.j. JMK 134767/2009 o odvolání proti rozhodnutí o námitkách) bylo advokátce obviněného doručeno 4.1.2010. Tím bylo v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu řádně doručeno. Tímto dnem skončilo přerušení běhu lhůt podle ust. § 123 f) odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., jejímž uplynutím obviněný pozbyl řidičské oprávnění, dle ust. § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Povinností advokátky obviněného vyplývající z ust. § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, bylo informovat svého klienta o této zásadní skutečnosti a o tom, že pozbyl řidičské oprávnění. Žalovaný považuje za vysoce nepravděpodobné, že by advokátka obviněného o této zásadní skutečnosti neinformovala, neboť nebyli jen ve standardním stavu*

klient advokát, ale byli i sourozenci a zatajením této informace klientovi by závažným způsobem porušila povinnost advokátky.

Podle ust. § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Podle ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Žalovaný je toho názoru, že subjektivní stránka skutkové podstaty přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., byla naplněna přinejmenším formou nevědomé nedbalosti, neboť žalobce věděl, že je s ním vedeno řízení o námitkách proti záznamu bodů, neboť námitky podal osobně dne 6.11.2008 a JUDr. Lenku Macholánovou zmocnil k zastupování v řízení o námitkách vedeném u Magistrátu města Brna pod sp. zn. ODSČ – 653/B-08. Žalobce měl a mohl vědět, že pozbyl řidičské oprávnění, neboť bylo povinností jeho právní zástupkyně jej informovat jako svého klienta o výsledku řízení o námitkách. Se svou právní zástupkyní byl žalobce navíc i v osobním styku, neboť se jednalo o jeho sestru a potvrdil, že se s ní osobně stýkal. Je vyloučeno, že by žalobce za této situace nebyl informován od své právní zástupkyně o výsledku řízení, tedy pravomocném zamítnutí námitek a potvrzení záznamu bodů, které má za následek pozbytí řidičského oprávnění ze zákona podle ust. § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Nelze přijmout ani argument, že žalobce nebyl správním orgánem vyzván k odevzdání řidičského průkazu, neboť žalovaný výzvu k odevzdání řidičského průkazu obdržel už v oznámení o dosažení celkového počtu 12 bodů. Nelze přijmout argument žalobce o zmatečnosti či nepřezkoumatelnosti rozhodnutí po stránce naplnění subjektivní stránky přestupku. Žalovaný je názoru, že se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal s námitkou žalobce o nedostatku subjektivní stránky přestupku, když v odůvodnění jsou uvedeny konkrétní úvahy žalovaného o možnosti vědomosti žalobce o pravomocném ukončení řízení o námitkách. Odůvodnění obsahuje i úvahy o použití právních předpisů vztahujících se k otázce subjektivní stránky přestupku, a to ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Jiný názor žalovaného na tuto otázku, který je srozumitelně odůvodněn, není důvodem zmatečnosti či nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Odůvodnění napadeného rozhodnutí v plné míře splňuje požadavky, které na správní rozhodnutí klade ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný ze shora uvedených důvodů navrhoval zamítnutí žaloby.

V replice na toto písemné vyjádření pak žalobce poukázal na otázku doručování rozhodnutí žalovaného, kdy tento rozhodoval k námitkám obviněné ohledně dosažení počtu 12-ti bodů. Dle žalobce bylo třeba toto rozhodnutí doručovat žalobci do vlastních rukou dle § 72 správního řádu. Dle § 34 odst. 2 správního řádu se totiž písemnosti ve správním řízení doručují zvolenému právnímu zástupci zastoupeného s výjimkou případu, kdy má zastoupený něco vykonat. Vzhledem k tomu, že odevzdání řidičského průkazu správnímu orgánu nepochybně patří mezi rozhodnutí ukládající účastníku řízení, aby něco konal, i samotná informace o tom, že účinky rozhodnutí nastaly, se musí k zastoupenému dostat. V opačném případě nelze žádnou, ani nevědomou nedbalost u účastníka řízení presumovat.

Zjištění skutkového stavu:

Ze správních spisů, které byly soudu zaslány, byly zjištěny tyto skutečnosti. 2.6.2011 Magistrát města Brna vydal pod sp. zn. ODSČ – 32114/10-Su rozhodnutí, v němž rozhodl tak, že žalobce je vinen, že dne 21.10.2010 ve 12:15 hod řídil na ulici ...motorové vozidlo tov. zn. ... t, RZ:..., přestože nebyl držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. Svým jednáním porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., tedy řídil motorové vozidlo a nebyl držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, čímž se dopustil přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1, zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a proto se mu podle ust. § 22 odst. 4 v souladu s ust. § 11, § 12 citovaného zákona ukládá pokuta ve výši 33.000,-Kč, zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 14-ti měsíců a dále byl zavázán k povinnosti uhradit náklady řízení v částce 1.000,-Kč.

Ze spisu policie, jež je součástí správního spisu, bylo zjištěno, že žalobce byl dne 21.10.2010 zastaven hlídkou PČR na ulici ... když přitom bylo lustrací zjištěno, že má platnou blokaci řidičského oprávnění ode dne 4.1.2010. 21.10.2010, tedy k tomuto dni, byl vyhotoven výpis EKŘ žalobce, z něhož bylo zjištěno, že k tomuto dni aktuální stav bodového hodnocení této osoby je 12 bodů.

Ve spise se pak nachází Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, které bylo vyhotoveno 17.10.2008 Magistrátem města Brna, odborem dopravně správních činností, žalobci bylo zasláno a ten to uvedené oznámení převzal 29.10.2008. V uvedeném oznámení je žalobci sdělováno, že ke dni 6.10.2008 dosáhl počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb., byl vyzván dle § 123 c) odst. 3 citovaného zákona k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu (pokud je jeho držitelem) uvedenému úřadu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení. Současně mu bylo sděleno, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž bylo toto oznámení doručeno, pozbývá řidičské oprávnění dle § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Dále byl poučen, že proti provedení záznamu bodů může podat písemné námitky u uvedeného úřadu. Budou-li námitky shledány oprávněnými, nejpozději do 10 pracovních dnů uvedený úřad provede opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů a neprodleně o tom jmenovaného vyrozumí, shledá-li však uplatněné námitky jako nedůvodné, rozhodnutím je zamítne a provedený záznam potvrdí.

Dne 6.11.2008 byly Magistrátu města Brna, odbor dopravně správních činností doručeny námitky proti oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení, jež zasílal samotný žalobce. 25.8.2009 bylo rozhodnuto Magistrátem města Brna, odbor dopravně správních činností pod č.j. ODSČ – 653/B-08 tak, že námitky se zamítají a záznamy (jsou uvedeny ve výroku rozhodnutí) provedené na základě výše uvedených oznámení PČR a Městské Policie Brno se potvrzují. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno. Z připojené kopie rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor dopravy ze dne 16.12.2009, č.j. JMK 134760/2009 bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Magistrátu města Brna

ze dne 25.8.2009, č.j.: ODSČ-653/B-08 potvrzeno. Toto rozhodnutí bylo doručováno právní zástupkyni žalobce JUDr. Lence Macholánové, advokátce, na adresu Brno, Jiráskova 41 a bylo převzato 4.1.2010. Tohoto dne také rozhodnutí nabylo právní moci.

Předtím, než bylo vydáno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odbor dopravně správních činností pod sp. zn. ODSČ-32114/10/Su, kdy bylo rozhodováno o přestupkovém jednání žalobce, kterého se měl dopustit dne 21.10.2010 tím, že řídil motorové vozidlo, přestože nebyl držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, byla ve věci vyslýchána jako svědkyně dne 23.2.2011 právní zástupkyně žalobce JUDr. Lenka Macholánová, kterou žalobce zprostil mlčenlivosti. Uvedla, že žalobce zastupovala ve věci dosažení 12 bodů. Klientovi přišla výzva k odevzdání řidičského průkazu někdy v roce 2008, v listopadu 2008 převzala právní zastoupení a podala za klienta námitky. Byla vyzvána, aby se dostavila k prostudování spisu, kde námitky asi 4x doplňovala. Dále věc řešila přes policejní presidium, výsledkem bylo pouze sdělení, že přestupky byly pravomocně rozhodnuty v blokovém řízení. Souběžně se tímto sdělením přišlo rozhodnutí z magistrátu, proti kterému podala odvolání s tím, že souběžně podala návrh na obnovu řízení. V roce 2010, v lednu, přišlo rozhodnutí z krajského úřadu. Toto bylo zamítnuto, tak očekávala, že přijde znovu výzva k odevzdání řidičského průkazu a na toto chtěla reagovat tak, že by požádala o vrácení řidičského oprávnění, protože její klient v době jeden rok od výzvy k odevzdání řidičského průkazu se osvědčil a tedy již vznikl nárok na vrácení řidičského oprávnění. Podala žádost o vrácení a současně, kdyby tomu nebylo vyhověno, chtěla podat žalobu k Nejvyššímu správnímu soudu. V rámci právního zastupování všechny dokumenty přebírala ona, klientovi nebylo doručováno nic. Svědkyně měla za to, že klient může po celou dobu až do října 2010 řídit vozidlo. Myslela si, že rok zákazu nastane až od okamžiku odevzdání řidičského průkazu, ne od doby právní moci rozhodnutí krajského úřadu. Čekala na výzvu z magistrátu a proto klienta nijak detailně neinformovala o průběhu. S klientem se kontaktovala spíše telefonicky a říkala mu, že věc je stále v řízení. Na dotaz konstatovala, že žalobce, tedy její klient, je jejím sourozencem, stýkají se v rámci rodiny, pak jako v jiných rodinách s tím, že při takovýchto soukromých návštěvách se o případu nějak podrobně nebavili, protože by bratr neporozuměl významu konkrétních právních kroků.

Právní zhodnocení věci:

Soud dospěl k závěru, že ani jedna z žalobních námitek žalobce důvodná není. Žalobce se dopustil přestupkového jednání, tedy že řídil bez platného řidičského oprávnění a žalobci bylo prokázáno zavinění, které je skutečně obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku dle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., přinejmenším ve formě zavinění z nedbalosti když dle § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen zákon o přestupcích) k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 písm. zákona o přestupcích, přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel:

a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí,

b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Soud dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, že žalobce spáchal uvedený přestupek minimálně z nedbalosti dle § 4 písm. b) zákona o přestupcích, čemuž napovídají všechny skutečnosti zjištěné ze správního spisu.

Žalobce totiž oznámení o dosaženém počtu 12 bodů sám osobně převzal, věděl tedy z obsahu oznámení o dosažení počtu bodů, že je mu sdělováno, že ke dni 6.10.2008 dosáhl celkového počtu 12-ti bodů. Přestože s tímto nesouhlasil, a podal dle poučení do uvedeného oznámení námitky, rozhodnutí prvostupňového správního orgánu o námitkách, kdy námitky byly žalobci zamítnuty tento obdržel. Podal do něho prostřednictvím své právní zástupkyně JUDr. Macholánové odvolání a právní zástupkyně žalobce rozhodnutí odvolacího správního orgánu, tedy Krajského úřadu Jihomoravského kraje, převzala 4.1.2010. Od tohoto dne tedy zástupkyně žalobce zcela zřetelně věděla, že pokud jde o žalobce, který je jejím bratrem a se kterým byla ve zcela normálních sourozeneckých vztazích, neboť jinak by bylo zcela nelogické, aby jí zmocnil k zastupování v uvedené věci; není držitelem platného řidičského oprávnění. Je zcela nelogické, aby se o takto zásadních věcech pro žalobce spolu nebavili, když se zcela normálně stýkali a otázka poměrně vysoké pokuty (33.000,-Kč) a hlavně zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 14-ti měsíců, určitě hrálo v životě žalobce velmi podstatnou roli. Bylo by také zcela nelogické, aby žalobce se svou právní zástupkyní, jež, jak bylo uvedeno, je jeho sestrou, o věci nehovořil, neboť tento věděl sám osobně, že již koncem října 2008 obdržel oznámení o dosažení počtu 12-ti bodů a o další průběh správního řízení ohledně námitky by se vůbec nezajímal.

Tvrzení žalobce i o tom, že ho jeho právní zástupkyně o rozhodnutí v odvolacím řízení, které obdržela 4.1.2010, vůbec neinformovala až do 21.10.2010, kdy byl kontrolován a zastaven policií, se soudu jeví jako tvrzení účelové, tvrzení nepravdivé ve věci, která má pro žalobce zásadní význam.

Ze všech těchto důvodů se soud tedy ztotožnil s rozhodnutím žalovaného i jeho odůvodněním rozhodnutí, kde celou věc žalovaný podrobně vysvětlil, takže v žádném případě toto rozhodnutí není rozhodnutím, které by bylo vydáno v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dle něhož nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Soud cituje z judikatury NSS:

Je na správním orgánu rozhodnout o tom, které důkazy v řízení o přestupku provede; tím však nesmí omezit právo osob, které čelí obvinění trestní povahy v širším slova smyslu, vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výslech svědků ve svůj prospěch za stejných podmínek jako svědků proti sobě [článek 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod]. Výpověď svědka, jíž obviněný z přestupku navrhl k důkazu na svou obhajobu, nelze předem hodnotit jako bezcennou a proto ji jako důkaz neprovést jen s poukazem na její účelovost pro přátelský vztah obviněného ke svědkovi. Odmítnutí návrhu na provedení důkazu výslechem takového svědka je porušením práva na spravedlivý proces. Tento postup, jenž by vedl k faktickému vyloučení důkazů navržených ve prospěch obviněného z přestupku a přijetí závěru o skutkovém stavu věci toliko na základě jednostranných důkazů, je porušením čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (rozsudek NSS 4As 2/2005).

Správní orgány však postupovaly tak, že byly provedeny všechny důkazy svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného z přestupku, dle názoru soudu je také správně právně zhodnotit.

Skutkový stav byl tedy zjištěn náležitě a byl i správně právně posouzen.

Pokud jde o námitku žalobce uvedenou v jeho replice ze dne 11.12.2011 (doručeno KS v Brně 14.12.2011), že mělo být doručováno rozhodnutí žalovaného (rozhodování o námitkách) i přímo žalobci, nikoliv pouze jeho právní zástupkyni, vzhledem k tomu, že zastoupený měl sám něco vykonat, a to odevzdání řidičského průkazu. S touto námitkou se jednak Krajský soud v Brně neztotožňuje, neboť rozhodnutím o námitkách z 25.8.2009 ani v rozhodnutí žalovaného o odvolání proti prvnímu jmenovanému rozhodnutí nebylo žalobci nic uloženo a navíc, tato námitka byla vznesena až po lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci žalobce neměl úspěch, žalovanému žádné náklady kromě běžné úřednické činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 11.1.2012

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně